

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **M. S.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2003, čj. OAM-9975/VL-19-BE07-2000, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 47 Az 450/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 16. 8. 2004, č. j. 47 Az 450/2003 - 23,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně dne 21. 9. 2004 u Krajského soudu v Praze se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku tohoto soudu se dne 16. 8. 2004, č. j. 47 Az 450/2003 - 23, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2003, čj. OAM-9975/VL-19-BE07-2000. Tímto rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl v České republice podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a nebyla na něj vztažena překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu. Stěžovatel v kasační stížnosti požádal soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 30. 4. 2005, č. j. 47 Az 450/2003 - 40, návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2006, č. j. 3 Azs 378/2005 - 57, byla zamítnuta kasační stížnost žalobce směřující proti tomuto usnesení. Usnesením ze dne 26. 9. 2006, č. j. 47 Az 450/2003 - 66, Krajský soud v Praze stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě deseti dnů ode dne doručení usnesení založil do soudního spisu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti; stěžovatel byl poučen o tom, že v případě nevyhovění této výzvě Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo stěžovateli doručeno právní fikcí podle § 46 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 50c odst. 4 o. s. ř. použitými obdobně

podle § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 5. 10. 2006. Stěžovatel však soudu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti nepředložil.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel přes výzvu k doložení zastoupení advokátem poté, co Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost směřující proti usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a navzdory poučení o možných následcích, nepředložil soudu plnou moc udělenou advokátovi; sám přitom nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu